

Fa poc més de tres mesos, a cavall de la primavera i de l'estiu, vam tenir el goig de presentar la primera exposició del cicle "Diàlegs", impulsat per la Fundació Fita, amb la participació dels artistes Ignasi Esteve i Gabriel, amb el títol de LA CAMBRA DELS SÍMBOLS.

L'objectiu del cicle és que un artista, que ha col·laborat amb en Fita en el seu Estudi d'Art o en algun projecte, confronti el seu treball amb un o una altra artista, mantenint un diàleg enriquidor per a tothom.

Pere Romagós, Isaac d'Aiguaviva, ha escollit compartir el seu treball amb la Ció Abellí que no va tenir Fita de professor, però que, al llarg dels anys, ha compartit amb ell moltes converses sobre el fet artístic i com el desenvolupa cadascú. No sempre coincidint, naturalment.

Tant en Pere com la Ció han trobat atractiu el projecte i l'han compartit a plaer.

Es van conèixer a Belles Arts. Després d'un temps de seguir cadascun pel seu camí, l'any 2008 es van retrobar amb el naixement del GRUP RIU D'ART, que vol ser una continuïtat pedagògica de l'Estudi del Mestre Fita.

Aquesta vinculació els ha donat la oportunitat de compartir moments de creació artística amb moments de relació personal, fent sortides on es combinava el lleure amb el treball creatiu. També han visitat exposicions conjuntament, establint el conseqüent diàleg sobre els respectius punts de vista.

Es tracta de dos temperaments diferents: en Pere, bloc en mà com el mestre Fita, és molt creatiu i de traç ràpid. La Ció fa un treball que en podríem dir de cocció més lenta i meditada.

El projecte "LLIBERTAT DE TRAÇ" és el resultat de veure's en el seu propi espai creatiu i parlar, tot reivindicant la llibertat del traç personal, i alhora ser conscients que aquest fet de llibertat és feble i fort alhora, i que l'han de cuidar més que mai.

Com més aprenc, diu la Ció, penso que tinc més llibertat de traç però alhora reconec les meves pròpies limitacions que la retallen. En la soledat reflexiono i desenvolupo estratègies per revoltar-me, sortir de la gàbia, foradar la tanca.

També es pregunta pel carrer " on ets, llibertat, que et fas fonedissa entre tanta informació i injustícia." La Ció ens diu que voldria sintonitzar amb nosaltres a través del seu humil treball, i trobar en la nostra recepció la força, donar-nos la mà i , entre tots, eliminar l'interrogant.

En Pere Romagós ens diu que ha après en el silenci a créixer i mirar el fet creatiu en el moment que en diu de solitud buscada, lliure.

El dibuix és per ell la cal·ligrafia de l'ànima, l'esquelet constructor de totes les obres posteriors.

Per això conclou que els dibuixos viuran damunt el GROC, on l'espectador copsarà, o no, el llenguatge del silenci fet dibuix.

Des del groc de la bastida i el groc i negre dels rostres i mans d'en Pere som tots convidats a veure els paisatges de la Ció i a reflexionar i interpretar-los.

Les escultures mostren els diferents períodes creatius de cadascú.

Davant la seva proposta, serem nosaltres, els espectadors, els que decidirem si hi posem o no l'interrogant a l'expressió LLIBERTAT DE TRAÇ.

Josep Radresa i Fonts

19.10.2018